

DOMOLJUB

Izhaja zvečer vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide dan poprej. Cena mu je 80 kr. na leto. Inserati se sprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Slovenskemu ljudstvu
v poduk in zabavo.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvu „Domoljuba“, Ljubljana, Semeniške ulice št. 2. Naročnina in inserati pa: Upravištvu „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice št. 2.

Št. 15.

V Ljubljani, dné 2. avgusta 1900.

Leto XIII

Naša gospodarska organizacija.

Ob veličastni udeležbi je zborovala v četrtek, 19. jul. v veliki dvorani »Katol. doma« gospodarska organizacija. Dvorana je bila polna zavednih organizatorjev našega ljudstva, opazili smo na zboru tudi zastopnike goriških in štajerskih Slovencev.

Ob 3. uri je otvoril dr. Šusteršič občni zbor »Zveze kranjskih posojilnic«.

Članov posojilnic je bilo 45, članov načelstva 8, ustanovnih članov 7, podpornih članov 11, iz mej teh bilo je zastopanih 18 posojilnic po svojih pooblaščenjih. Promet je bil naslednji v l. 1898.: sprejemki gld. 2.723 94, izdatki gld. 860-72, gotovine tedaj skupaj k 1898. letu gld. 1.863 22, koja pripada na dobro društvu »Gosp. zveza«, na katere korist se je društvo razdružilo.

Po tem občnem zboru sledil je občni zbor »Gospodarske zveze«. Iz poročila načelstva, posnemamo, da je bilo v »Gospodarski zvezi« združenih 126 zadrug s 625 upravičenimi glasovi. Te zadruge so imele **33.864 članov**. Ta ogromna številka kaže, da je »Gospodarska zveza« v kratki dobi svojega obstanka dosegla lepe vspehe. Napredek »Gospodarske zveze« kažejo tudi naslednje številke:

L. 1898. je imela »Gospodarska zveza« dohodkov 507 gld. in stroškov 500 gld., l. 1899. pa prejemkov 197.469 gld. 4 kr. in 190.250 gld. izdatkov, v blagajni je ostalo 7219 gld. 4 kr. Čisto premoženje je znašalo 2256 gld. 90 kr. Podpore od ministerstva je društvo prejelo 5000 gld. Izmej v

»Zvezi« organizovanih zadrug je 50 drugih zadrug, ostale so posojilnice. Poročilo načelstva s zborovalci soglasno odobrava vzel na znanje. Občni zbor je soglasno sklenil, da se sedanja »Gospodarska zveza« razdruži in prenese svoje premoženje na novo osnovano zadrugo »Gospodarska zveza«.

Začasni načelnik dr. Šusteršič je takoj nato otvoril osnovalni shod nove skupne zveze zadrug »Gospodarska zveza« ter naznanil, da so zadruge doslej vzele za 33.400 K deležev. Pristopilo je tudi že 1166 trgovcev, obrtnikov in rednih članov. Izdajati je »Gospodarska zveza« pričela »Narodnega Gospodarja«, ki prihaja mej ljudstvo v 5000 izvodih. Ob novem letu je opravljala posle tudi za »Zvezo kranjskih posojilnic«, v mnogih slučajih je članom preskrbela brezplačno pravno pomoč pri sodiščih itd. Po tem poročilu je zbor sklenil na predlog dr. Šusteršiča, ki se je zahvalil poljedelskemu ministru za podporo, odposlati brzojavni pozdrav poljedelskemu ministru, ter je ob burnih »živijo« klicih bilo sprejeto besedilo brzojavke.

V odbor so bili soglasno izvoljeni:

Iz rednih članov: Hladnik Ivan, župnik Trebelno; Jeglič Josip, zasebnik v Ljubljani. — Iz zvezinih obrtnikov: Rotar Josip, gostilničar Podsmreka; Stele Ivan, mlinar Zalog; Žumer Jakob, posest. in podjetnik Sp. Graben pri Gorjah. Iz zvezinih trgovcev: Bonač Anton, trgovec Begunje pri Čirknici; Demšar Franc, trgovec Češnjice pri Železnikih; Korošec Val., trgovec St. Peter na Krasu; Rihar Valentin, trgovec, Polhovi Gradec; Tršar Franc, posestnik, Vrh-

nika. — Iz članov zvezinih zadrug: Avian Ferdinand, c. kr. fin. svetnik v Ljubljani; Belec Anton, posestnik in župan, Št. Vid nad Ljubljano; Bergant Luka, župan v Kamniku; Jaklič Franc, učitelj in posest., Dobropolje; Jarc Josip, veleposestnik v Medvodah; Kolar Matija, župnik pri Dev. Mariji v Polji; dr. Krek Janez Ev., državni poslanec v Ljubljani; Kromar Ivan, župnik v Šturiji; dr. Lampe Evgen, prefekt v semenišču v Ljubljani; Lavrenčič A., kapelan v Cirknici; dr. Pavlica Josip, prof. bogoslovja in načelnik centralne posojilnice, Gorica; Pogačnik Josip, državni poslanec, Podnart; Somrek Ivan, kapelan v Marenbergu; Stanovnik Ivan, posestnik v Horjulu; Šiška Josip, knezoškofijski kancelar v Ljubljani; Šubic Josip, posestnik v Gorenjivasi pri Poljanah; dr. Šustersič Ivan, advokat v Ljubljani; doktor Schweitzer Vilko, odvetniški kandidat, Ljubljana; dr. Trinajstič Dinko, advokat, Pazin; Vencelj Ivan, drž. posl. v Ljubljani.

Razsodišče: Dr. Brejce Janko, odvetniški kandidat v Trstu, dr. Janežič Ivan, prof. bogoslovja v Ljubljani; Kalan Andrej, kanonik v Ljubljani; Kauschegg Karol, veleposestnik v Ljubljani; dr. Matko Laginja, drž. poslanec, Pulj; Pollak Karol, veletržec in tovarnar, Ljubljana; Rožnik Tomaž, kapelan, Jesenice.

Dr. Pavlica iz Gorice je v ime goriških zadrug pojasnil ustanovitev goriške „Centralne posojilnice“, ki ima tudi namen, da postane zveza gospodarskih zadrug na Goriškem, ki naj bi stopile svoječasno v zvezo nove kranjske »Gospodarske zveze«.

Dr. Šustersič je nato pojasnjeval namen »Gospodarske zveze«, ki je pred vsem zadruga organizacija kmetijstva. O trgovskih in obrtniškimi koristih je dejal, da je neka politična strast iz političnih vzrokov polastila se zastopstva dozdevnih trgovskih in obrtniških interesov in iz političnih vzrokov planila po zadruga organizaciji. Vzroki, iz katerih izvira boj proti gospodarski organizaciji, niso stvarni, ampak politični. Dotičnim krogom je blagor trgovskega stanu ravno tako deveta briga, kakor blagor kmetov ali zadrug. Ujeti hočejo trgovski in obrtni stan, da ga izrabijo v politične svoje namene. Govornik je šibal laži, katere širijo nasprotniki o zadruga organizaciji, in navado nasprotnikov, da zaradi kake malenkostne nepravilnosti, ki se bodo primerile vedno, dokler ne bomo vsi skupaj nezmotljivi, jezdarijo tega slona po deželnem zboru in po Kranjskem. In čim bolj mi molčimo, ker nimamo časa za razgrajanje in moramo delati, tem bolj vpije nasprotnik. Nezaslišano je, kako si drznejo ti ljudje s tako brezmejno nevednostjo v zadruga in trgov-

skih zadevah tako oblastno nastopati. (Burno odobravanje.) Skrijejo naj se v luknje ali kamor hočejo, ne govore naj pa o stvareh, o katerih nič ne razumejo.

Nihče izmej trgovcev in obrtnikov se ne more pritožiti, da se njegove koristi niso varovale. Nam ni za boj enega stanu proti drugemu, ampak za skupno delo vseh stanov. Ako pa trdimo, da je kmetijski stan tako imeniten, da se mu morajo interesi drugih stanov podrediti, je naravno in je to v korist trgovcev samih. Koliko trgovcev je v Ljubljani, kateri bi brez kmetijskega ljudstva ne mogli izhajati? Ali je morda kak odvetnik v Ljubljani in morda celo na na Bregu, ki bi izhajal, ko bi ne zastopal kmeta pri pravih? V interesu socijalnega reda je naše delovanje. Kadar ima kmet denar, imajo tudi drugi denar, pravi že pregovor.

Govornik je opisoval koristi kmetijskega združevanja v zadrugah ter koristi, ki jih imajo člani od »Gospodarske zveze«. Ta daje brezplačno tudi pravne svete v gospodarstvenih zadevah in brezplačno naznanja, ako kaže preložiti dolgove, preskrbuje kmetijske potrebščine itd.

Pozival je v navdušenih besedah k agitaciji za krepko, številno organizacijo. Shod se je zaključil z navdušenimi slava-klici cesarju.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani.

Pogoj življenskega obstanka vsakega naroda je njegovo narodno blagostanje. Zgodovina nas uči, da oni narodi, ki so v gospodarskih vprašanjih odvisni od tujcev, najpreje zapadejo potujčevanju, in gorje narodom, ki se glede napredka na polju narodnega gospodarstva ne otresejo tujega gospodstva in je-robstva.

Mi Slovenci smo do pred malo časa spali spanje pravičnega, tlačnili tujcu, pomagali zbirati mu zaklade in v vsej svoji ponižnosti za kruto ravnanje lizali mu pete.

Hvala Bogu! Dasi pozno, z lramili smo se vendat. Zasluga za ta preporod na gospodarskem polju gre katoliško narodni stranki. Brez hrupa ali neumorno deluje gospodarska organizacija na vseh poljih našega narodnega gospodarstva v prosep gmotnega blagostanja, ki je prva podlaga življenskemu obstoju milega našega naroda.

Po požrtvovalnem delovanju najodličnejših voditeljev in rodoljubov katoliške narodne stranke ustanovil se je v Ljubljani zavod, ki je za vse Jugoslovane v tostranski državni polovici velikanske važnosti. Ustanovila so je »vzajemna zavaroval-

nica proti požarnim škodam in poškodbam cerkvenih zvonov s sedežem v Ljubljani."

Ustanovila se je zavarovalnica, ki jo je vsak odkritosrčen domoljub in prijatelj svojega naroda iskreno želel in pričakoval.

Zato se tudi nadajamo, da bode to vest vse prebivalstvo širom domovine naše pozdravilo z največjo radostjo, predvsem pa še priprosti narod sam, ki je zaradi svoje popustljivosti, deloma nevednosti tolikokrat izpostavljen izkoriščanju brezvestnih zavarovalnic.

Morda se dobi tu pa tam kdo, ki bi utegnil ugovarjati, da pri toliki množini tekmujočih zavarovalnic ustanovitev nove zavarovalnice ni bila potrebna.

Dovolite nam, dragi čitatelji, da vam kot prvi odgovor na take ugovore navedemo slučaj, ki se je ravno v zadnjem času dogodil glede samoobrambe naše. Nikdo ne more trditi, da nima Celje dovolj in in izvrstnih trgovin z železom. Nikdo ne more trditi, da bi te dosedanje trgovine ne mogle popolnoma ustrezati zahtevam Celja in celjske okolice. In vendar je bila ustanovitev take trgovine v Celju od strani Slovencev krvava potreba. Zakaj? Ker se je dosedaj ves dobiček te trgovine iztekal v žepe najhujših in najzagrizenjših narodnih nasprotnikov naših, ki nam ob vsaki priliki, v zahvalo, da so se mastili z našimi groši, bijejo in pljujejo v obraz.

Na Slovenskem posluje na polju požarnega zavarovanja 16 zavarovalnic. Vsi ti zavodi imajo svoje sedeže izven naših slovenskih pokrajin. Vsi ti zavodi so nam tuji, bodisi nemškonacionalni, iredentovski ali pa mažaronski. Niti Slavije ne moremo prištevati domačim zavodom. Ta zavarovalnica vrže sicer tu pa tam kako drobtino v kak naroden ali sicer dobrodelni namen, to seveda samo za reklamo in vestno se skrbi za to, da se vsi taki darovi obesijo na veliki zvon. Toda kako malenkostne, uprav be-raske so darovane vsotice v primeri z velikanskim dobičkom, ki roma v zlato Prago.

Da bi tem potom pospeševali morda slovansko vzajemnost mej brati Čehi in Slovenci, je prav dvomljivo. Sicer pa tudi ostale zavarovalnice ne zaostajajo glede takih malih darov, samo da delajo to z manjim hrupom.

Vse te zavarovalnice delajo pri nas ogromne dobičke, kateri potujejo izven naših pokrajin, in s tem dobičkom, ki ga oholim tujcem tako radodarno siplje v žep pohlevni Slovenec, se dela v naše gmotno in moralično uničenje.

Slovenci torej sami pletemo biče in jih podajamo našim nasprotnikom in tujcem, da nas bijejo z njimi. Si li še sedaj upa kdo trditi, da slovenska zavarovalnica ni narodova potreba?

Morda poreče kdo, kakor se je to že v nekaterih listih zgodilo, da so za minulo leto izkazale vse zavarovalnice v požarnem oddelku jako pičle dobičke. Deloma je to res, pa zakaj? Če si ogledamo delokrog posameznih zavarovalnic, vidimo, da one, ki poslujejo razven v Avstriji tudi na Laškem, dalje one, ki raztezajo svoje delovanje na obe državni polovici, pač ne izkazujejo posebno ugodnih računskih zaključkov. To pa zaradi tega, ker so posamezne dežele v celoskupni naši monarhiji mnogo nevarnejše glede požarnih škod, kakor druge. Med najsolidnejše in požarnim škodam podvržene dežele pa spadajo osobito južnoavstrijske pokrajine, katere pomagajo pokriti delne izgube, ki jih imajo te, tako zelo razširjene zavarovalnice po drugih deželah, tako na Ogerskem, Hrvaškem in v Slavoniji, v Bosni in Hercegovini, osobito pa še v Galiciji, kjer so požari na dnevnem redu in so tako velikanski, da navadno vedno uničujejo po cele vasi, trge in mesta.

Vprašanje nastane, ali smo mi Slovenci dolžni, prispevati na polju zavarovanja drugim kronovinam? Nato mora pač vsak razseden človek odgovoriti, da ne; kajti dobiček, ki ga plačujemo tujcem, bo tudi nam dobro zalegel. Če kje, velja tedaj tukaj načelo: »Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal.«

Prav ta načela vladajo zdaj v vladnih krogih, kje se je spoznalo, da je podivjanje v zavarovalnih zadevah pač posledica zanemarjenja te stroke od vlade same. Vsaka dežela imej svojo lastno zavarovalnico in pri tej mora vsak hišni posestnik svojo stavbo zavarovati, to je misel, koja zanima danes vladne in državnozborske kroge; in ako se ta izvede, bo dobil dotični zakon v novi vzajemni zavarovalnici v Ljubljani uže deželni zavod za Kranjsko deželo, kateri bo deželi in nje slovenskemu prebivalstvu na razpolago.

Sicer je pa vsled v z a j e m n o s t i, ki je temelj novi zavarovalnici, zagotovljeno, da pride ves dobiček zavoda zavarovancem samim v prid. Kolikor več bo preostalo koncem leta v novem zavodu dobička, toliko manj bodo člani zavoda v nastopnem letu plačali zavarovalnine, in ker se bo delalo vse le z lastnimi dobrimi močmi, tudi stroškov ne bo toliko, kakor tam, kjer iščejo ptujci le zaslužka in dobička.

Z zavarovalnico je storil slovenski narod zopet važen korak v dosego popolne organizacije; — noben pošten Slovenec naj torej ne zamudi pospešiti ta mladi zavod in storiti, kar mu vелеva narodna dolžnost.

Disputacija s soc. demokratom.

Sklep.

Kanič je srečno odnesel pete razjarjenim možem. Nadučitelj pa je stopil na stol in govoril tako-le:

„Zdaj ste izvedeli iz mojih vprašanj in Kaničevih odgovorov, kakšna je soc. demokracija. Škoda je, da je Kanič prehitro ušel. Jaz bi ga bil rad še marsikaj vprašal. Toda naj bo. Vam bom pa sam povedal, kar sem hotel še izvleči iz Kaniča.

Preden se kdo sploh količkaj peča s socialno demokracijo, mora pomisliti, kakšna nesreča bo tisti veliki punt, s katerim hočejo soc. demokratje ustanoviti svojo državo. Ali veste, možje, kaj je punt? Ni večje šibe, kakor je ta! Še v litanijah se med šibami božjimi punt najprej imenuje, zato ker je med vsemi najgroznejši. In soc. demokratje ne mislijo napraviti le majhnega punta, ampak velikansko vstajo, razširjeno po vsem omikanem svetu.

Ob kratkem vam bom popisal, kakšen bo ta punt.

Ako se izpolnijo želje soc. demokratov in se ljudje res upró, bo nagloma nastopilo sto in sto soc. demokratičnih poglavarjev, ki bodo trdili vsak svojo. Saj že zdaj niso soc. demokratični voditelji edini, kaj še le čez nekaj let! Vsak teh voditeljev bo imel svojo stranko, to je svojo vojsko. In recimo, da bi socialni demokratje res premagali vse cesarske ali kraljevske vojske na svetu. Ali bi bil potem mir? O ne! Potem bi se krvavi ples še le prav začel. Tedaj bi se namreč posamezne stranke med seboj bojevale za to, katera bo prva, katera bo gospodovala. Tako je bilo še v vseh puntih. V mirnem času se stranke pobijajo druga drugo z jezikom, v puntu pa z nožem. Le berite zgodovino velikega francoskega punta ali francoske revolucije! Videli bote, koliko je bilo v tem puntu strank in kako so se med seboj mesarile. Po celem Francoskem so imeli v tistem času postavljenih štiriinštirideset tisoč strojev, ki so bili narejeni nalašč za to, da so ljudem glave proč rezali! Toda celó ti stroji so delali prepočasi! Zakaj kakor hitro je stranka zavaladala v tem ali onem mestu, hotela je precej prvi trenutek pomoriti vse, ki so se prištevali kaki drugi stranki. Valed tega so na smrt obsojene siromake postavljali v vrsto pred topove, tako da so jih z enim strelom iz topa pobili sto ali še več. Pa tudi to je šlo prepočasi. Na zadnje so svoje nasprotnike nalagali na stare, obrabljene ladije in so jih spuščali na morje. Tako je divjala stranka zoper stranko v francoskem puntu, tako se je godilo v drugih puntih, in ravno tako se bo godilo tudi v soc. demokratičnem puntu, ako bo res Bog dopustil to nesrečo,

Ob času punta polovica ljudi nič ne dela. Živé od tatvine in ropa. V takih razmerah ni naposled nič več varnega, ne blago ne življenje. Ako se pridružiš tej stranki, lahko jutri pridejo člani druge stranke in ti vzamejo premoženje in glavo. Ako nisi pristaš nobene stranke in nočeš v boj, še poprej pogineš; zakaj potem te sovraži vsaka stranka. Ako grés v boj in pustiš doma družino, ti precej prvi dan kak nasprotnik lahko ugrabi ženo in pomori otroke. Ob času punta namreč ljudje ne spoštujejo nobene reči. Sploh v puntu ljudstvo popolnoma podivja. Kakšne grozovitosti so počenjali v francoski revoluciji! Le en zgled naj povem. Neka tolpa je med drugimi ujela priletnega moža z njegovo hčerjo. Očeta so obsodili v smrt, hčer je pa hotel eden onih trinogov imeti za ženo. Hči je lepo prosila, naj nikar ne umore očeta. Uslišali so jo vsaj na videz, toda s tem pogojem, ako bi hči hotela izpiti kozarec gorke človeške krvi. Če prav se je hčeri neizmerno gnusilo, je vendar to storila iz ljubezni do očeta. Pa kaj je bilo? Neusmiljeni trinogi so vkljub temu očeta umorili, in sicer pred hčerinimi očmi! Poglejte, možje, take reči se godé ob času punta! Ali si morete misliti večjo nesrečo, večjo šibo božjo? In soc. demokratje očitno pravijo, da hočejo imeti punt, da hočejo zanetiti tako velik punt, kakršnega še ni bilo, odkar svet stoji! Ali ni potem naravnost nesramno, če socialni demokratje pravijo, da so vaši prijatelji, in da vam bodo pomagali?

Pa to še ni vse.

Kakor ste danes slišali, hočejo soc. demokratje po tistem puntu narediti mir in ustanoviti svojo državo. Vprašam vas pa: Kdo bo po vsem svetu pomiril puntarje? Kajti, kakor pravijo socialni demokratje, takrat cesarjev ne bo, gosposke ne bo, vojakov ne bo, sodnikov, ječ in žandarjev ne bo. Vse to bo poginilo v onem puntu. Vprašam torej: Kdo bo pomiril one puntarje? Sami se ne bodo! Zakaj punt je kakor ogenj. Ako ni nikogar, ki bi gasil, ogenj ne ugasne, dokler vse ne pogori. Ravno tako punt. Ako ne bo nikogar, ki bi pomiril socialni demokratični punt, ne bo miru prej, kakor šele tedaj, ko bo vse drobno! In v resnici nikogar ne bo, ki bi mogel takrat poseči vmes in delati mir! Vidite, možje, v tako grozno nesrečo nas hočejo spraviti soc. demokratje!

Jaz sam za se sem tega prepričanja, da vsa soc. demokratična stvar ni nič drugega, kakor strašna šiba božja. Moj rajni oče so mi večkrat pripovedovali o starem prorokovanju, ki se je glasilo tako-le: „Enkrat je Bog kaznoval ves človeški rod, enkrat ga bo pa še. Prvič ga je strahoval z vesoljnim potopom. Ako se pa človeški rod izpridi še enkrat, ga bo Bog

udaril s tem, da bo ljudem zmešal glave. In takrat bo vladalo gorje na svetu.' Tako pravi tisto proročanje.

In sodim, da se nam ta kazen že bliža. Povejte, ali more razumen človek verjeti budalosti, katere uče soc. demokratje? In vendar je na stotisoče ljudi, ki vse to verjamejo, kakor bi bili popolnoma zmešani!

Ali ni to čudno?

Ne morem skoraj misliti drugače, kakor da se že izpolnjuje ono proročanje. In če soc. demokratični nauk vsemu ljudstvu zmeša glave, potem mora priti nad človeški rod silno gorje! To tudi mi lahko naprej povemo, če prav nismo proroki, kajti prej bi se svet podrli, kakor pa bi iz takega nauka moglo priti kaj dobrega! Lahko, lahko se zgodi, da bi se iz soc. demokracije spletla tako strašna šiba, kakor je bil vesoljni potop! In tako grozne kazni nas Bog varuj!»

S temi besedami je nadučitelj sklenil govor, možje pa so se razšli molče in zamišljeni.

Nekaj pregovorov.

Za mesec veliki srpan.

O Porcijunkoli (2.) če vročina, huda bo prihodnja zima.

Sveti Lorenc (10.) če jasen, tudi gozd bo strden, in vinčar bo glasen, prijetna jesen.

Svetega Lorenca grozdje mehko, vinčar obeta si vino sladko.

Kadar velikišmarna (15.) solnce peče, tedaj dobro vino v sod poteče.

Šent Jerneja meglice popijo strd za potice.

Če se avgusta po gorah kadi, kupi si kožuh za zimske noči.

Če se megla vel. srpana zjutraj v zrak vzdiguje, slabo vreme napoveduje; če pa zemlja meglo posrka, lepo vreme na vrata trka.

Srpana če veter zvedri, vreme dolgo še trpi.

* * *

Kdor se ljudem pod zobe dá, tega le čas iz ust reši.

Kdor se na tujo pomoč zanaša, v situ vodo prenaša.

Kdor se pred bojem veliko hrusti, prvi mesto zapusti.

Kdor se celim svetom peča, malo pravih prijateljev sreča.

Kdor se v petek smeje, v nedeljo se joče.

Kdor slabo vest ima, ljudem se sam izda.

Listek.

Venec in krona.

Povest iz časov apostolskih.

Spisal Anton de Waal. — Poslovenil J. V.

(Konec.)

Preteče cel teden, a Favstine še ni v vilo ali k bolnikovi postelji; zanjo je bila doba teh osem dni čas hudih notranjih bojev.

O, ko bi pač ona, bogata dedična, smela položiti pred noge rešitelju svojega očeta, rešitelju svoje duše vse svoje premoženje ter tako mogla nadomestiti kraljevemu sinu izgubo vladarske krone s svojim bogastvom in še bolj s svojo ljubeznijo! — A zdaj naj bi moral umreti, zdaj, ko bi mu ona po vsem dolgotrajnem trpljenju tako rada ponudila udobno, srečno življenje.

„Nebo mi je pokazalo dragocen biser — pravi nazadnje sama pri sebi — ne da bi ga jaz imela zase, ampak le da bi ogrela ob njem svoje srce za milost in ljubezen božjo. Ta zlahtni biser je last Višjega, ki ga je izbral zase in sprejel v svojo posest.“

Faustina misli nazaj na ono uro, ko se je vrgla v smrtnem strahu za svojega očeta iz ognja mladeniču pred noge; spominja se dogodkov zadnjih mesecev, in vedno bolj jasno ji postaja, da je bil Evkarp po volji milosti polne previdnosti vodnik, ki jo je iz teme paganskih zmot pripeljal k luči krščanske resnice. Ko je služabnik izpolnil svoje naročilo — je rekla sama pri sebi — ga bo Gospod odpoklical, — in kaj je to, kar bi mu mogla postati jaz, v primeri s plačilom, ki mu ga nakloni Bog!

Ko čez osem dni Faustina zopet obišče Pudentovo vilo, stopi k ležišču bolnega mladeniča s trdnim sklepom, da mu hoče biti samo zvesta sestra in skrbna postrežnica, — dokler hoče Gospod.

Evkarp sam si v svojem stanju ni delal nobenih praznih upov. Ko je pomladno solnce privabilo na gredicah pred njegovim oknom prve cvetke iz zemlje, je smehljal je dejal:

„Pognale so za venec, ki ga vzamem s seboj k nebeški ženitnini.“

Novo življenje, ki je jelo kliti v prirodi, in sveža sapica, ki je pihljala čez vrtné nasade, sta še enkrat vzbudila življenjsko moč v srcu bolnega mladeniča: — zadnjikrat je še vzplapolal ugasujoči ogenj.

Pridejo velikonočni prazniki. V predvečer zberó se verniki in katehumeni, ki so imeli ono noč sprejeti zakrament sv. krsta, v Pudentovi vili, da so ondi z apostoli čuli v molitvi in slavili velikonočno vstajenje. Kako rad bi bil Evkarp še enkrat pri tem praznovanju!

Tudi Favstina sprejme to noč sveti krst. Kot kristjana, oblečena v belo obleko novokrščencev, z blaženim smehljajem nepopisne sreče na obličju, pride k Evkarpovi postelji; njemu je veljala njena prva pot, njemu je morala poleg Boga zahvaliti svoje spreobrnjenje in vso sladko srečo, ki je polnila njeno srce.

Bolnik jo sprejme z veseljem, prijaznim smehljajem.

„Kako naj slavim in hvalim Gospoda — pravi — da mi je dal doživeti današnji dan? Zdaj nimam nobene želje več na svetu, — Pač sem enkrat sanjal o drugi sreči,“ je nadaljeval, kakor bi govoril sam seboj, „toda čez noč se je razpočila zlata krona, je zvenil lepi venec, ki naj bi ga bila spletla ljubljena roka.“

„Krasnejši venec ti plete angeli, venec, ki nikdar ne zvane.“ reče Faustina močno ginjena.

„Bil sem žalosten, tako žalosten,“ nadaljuje Evkarp, kakor bi ne slišal besed mlade device, „ko sem videl, kako se je krona razpočila na kosce, kako je ovenel cvetni venec. Toda tu mi pokaže bliščeča postava — moral je biti kak angel — dva sveža venca, za katera so bile cvetice natrgane v rajskem vrtu, eden je bil iz rdečih vrtnic, ... drug iz belih lilij. In ko sem slišal, katerima dvema sta določena onadva venca, sem bil zopet vesel. . . Pa morebiti so bile vse to le sanje.“

Pogovor je prekinila Sabinila, ki je prišla bolnika prašat, če bi se ne hotel napraviti in v nosilnici iti na prosto, ker je jutro tako mehko in prijetno.

„Cvetice na vrtu,“ je dejala, „in ptičice v zraku so tako polne velikonočnega veselja, solnce se smeji tako praznično na zemljo, da ti bo gotovo ugajalo in te okrepilo.“

Pol ure pozneje je sedel Evkarp, odet z ohlapnim plaščem, na zavarovanem kraju na kameniti klopi pod košatim drevesom, in ker je Sabinila gostovala novokrščence in imela še marsikaj drugega opraviti, je bil mladenič zopet sam s Faustino.

„Kako mil in poživljajoč dan ti je poslalo nebo,“ pravi deklica; „cvetice, tvoje varovanke, ki te že tako dolgo niso videle, te vesele pozdravljajo s svojim prijetnim vonjem, in ptičice v grmovji ti budijo nove nade.“

„Če je ta zemlja,“ odvrne Evkarp, „ki leži na njej božje prekletstvo, vkljub temu tako lepa, kako krasno je moralo biti še le v raju! In vendar je bil

ta le zemski posnetek nebeškega raja, kjer angeli in svetniki hodijo med nevenljivimi cvetnimi gredicami, kjer teko reke večne radosti in kjer je solnce brez zahoda božje obličje, ki napolnjuje vse z neskončnim življenjem in nepopisno radostjo. — Verjameš li,“ pravi po kratkem prevdaru, „da je tudi zame ondi pripravljen prostorček?“

„Ali se ne kaže,“ odvrne deklica, „najnežnejša očetovska ljubezen božja v vsej ureditvi tvojega življenja? To je njegova ljubezen do ubogega pozemeljskega črviča. Kako te bo šele nasitil s svojo ljubeznijo, ko se osvobodiš telesnih spon, in se duh na krilih nesmrtnosti dvigne k njemu v nebo! — Ali vidiš — govori dalje — majhnega hrošča pred nama v travi? Kako se trudi, da bi pohitel dalje? Glej, sedaj je zlezal na večjo travnato bilko, že razpenja krila, srečno jih je oprostil ovoja, s katerim ima sicer pokrita, in sedaj se dviga nalahno in presto kvišku, da poleti od cvetke do cvetke in srka iz njihovih čaš sladki nektar.“

V tem trenutku pride Sabinila s svojima hčerama ter prinese bolniku krepilne in poživljajoče pijače. Evkarp hvaležno pogleda skrbno damo ter pravi, nadaljujoč podobo, ki jo je ravnokar razvila Faustina:

„Moja dobra mati! Ti hočeš po vsej sili pridržati hrošča na zemlji; toda — pristavi smeje — uidem vam le. Krila so že razpeta v hrepenenju po rajskih cvetkah; hrošč se kmalu dvigne kvišku.“

Nato se Evkarp obrne k deklicama.

„Ljuba otroka,“ jima pravi, „ali mi spleteta venec iz svežih cvetic in položita na oder, preden me denejo v hladni grob k večnemu počitku? — Cvetke sem imel vsikdar rad,“ nadaljuje, obrnjen k damam; „kažejo nam najvišji razvoj življenja v rastlini, takorekoč njena oslavitev, zato so me vedno spominjale, kako nekdanj iz grmičevja naših umrljivih teles vzklije v nevenljivi lepoti cvetka poveljane nesmrtnosti.“

„Še iz nekega vzroka,“ doda čez nekaj časa zbravši obnemogle moči, „še radi nečesa ljubim cvetice. Saj so vendar podoba cvetice, ki je pognala iz korenine Jese, one najslajše milostipolne cvetice ki nam je princsila blagoslovljeni sad, ki nasiti vse naše želje, uteši vsako hrepenenje.“

Naslednje dni se je vidoma hujšalo bolniku. Peter in Pavel sta se mudila pri njem, kolikor jima je dopuščalo njih apostolsko delovanje; z vzpodbudno pobožnostjo je sprejel Evkarp zakramente za umirajoče, pri čemer je bil Pudent navzoč z vso svojo družino in vsemi služabniki.

Na belo nedeljo ob jutranji zori se je ločila njegova duša lahko in brez boja od telesnega ovoja, med tem, ko mu je na ustnicah igral lahen smehljaj nebeške blaženosti. —

Kdor je poznal plemenitega mladeniča, vsakdo je britko občutil njegovo izgubo. S krepko odločenostjo je znala Faustina premagovati svoja čustva, ko je neposredno pred pogrebom stopila k mrtvaškemu odru, za roko vodeč senatorjevi hčerki, ter položila na mrzlo čelo venec iz najdražjih cvetic.

»Blagi prijatelj, rešitelj mojega očeta, in v višjem pomenu moj rešitelj,« je rekla z drhtečim glasom, »sprejmi to kot zadnji dokaz moje iskrene hvaležnosti. Kako rada bi ti bila posvetila celo svoje življenje: nebo ni hotelo, in pokorno se uklanjam njegovi naredbi. V svojem nebeškem poveljanju se spominjaj mene, ki s teboj polaga v grob svoje najslajše nade.«

Pogrebci pridejo in dvignejo nosilnico na svoje rame: med molitvijo in prepevanjem psalmov se pomika spreved proti kapeli, kjer so vodile stopnjice v arenarij. S Pudentom in njegovimi je šla za truplom tudi Faustina; ostala je toliko časa, da so grobarji položili mrliča v skalno votlino in odprtino zadelali z marmornato ploščo. Po Pudentovi odredbi so jo pripravili že nekoliko poprej ter za napis vrezali vanjo kratki rek: »Eucarpe, (podoba sidra) in Deo, t. j. Evkarp, počivaj v Bogu!« Poleg udolbena sidra, to najstareše krščansko znamenje upanja, je izražalo trdno zaupanje, da je želja in molitev uslišana.

Na zaprti grob je Pudent obesil venec iz rdečih vrtnic, ki ga je prinesla Faustina.

»Ubogi kraljevič,« je rekel, »daleč od groba tvojih očetov te polagamo v tujo zemljo, tamkaj gori pa te čaka krona večnega plačila in venec, ki nikoli ne zvene.«

Faustina pritisne za slovo zadnji poljub na mrzli marmor; ne more se več premagovati, potok solza se ji udere po licih; tu stopi k njej Sabinila, jo prime prijazno za roko ter jo odvede od groba.

Nekaj tednov pozneje, na binkoštni praznik, je klečala Faustina z belo lilijo v roki pred altarjem v domači kapeli Pudentove palače: pred prvakom apostolov je posvetila svoj življenje v vednem de-
vištvu postrežbi bolnikov in revežev.

Politični razgled.

Deželni zbori se snidejo k jesenskem zase-
danju baje že tekom meseca septembra. Kako dolgo bo trajalo zborovanje posamnih zastopov, je odvisno največ od tega, kedaj bo sklican dunajski parlament in kake razmere bodo zavladale v njem.

Isterski deželni zbor se je sešel k rednemu zasedanju v drugi polovici julija. Med tem ko ob največji vročini počiva delo v vsakovrstnih zastopih, zboruje isterski deželni zastop. Slovanski poslanci, Slovenci in Hrvatje se zasedanja ne udeležujejo, ker

jim italijanska večina in nje predsednik nista toliko pravična, da bi jim dostavila dvojezična vabila in dovolila slobodo govora v zbornici, akoravno zastopajo slovanski poslanci ogromno večino prebivalstva.

Državni nadpravnikom v Gradcu je imenovan vkljub opetovani zahtevi slovenskih poslancev in vkljub temu, da je graškemu nadsodišču podrejenih pet slovenskih sodišč in le dve nemški, zagrizen nemški nacijonalec dr. Riegler. Pravijo, da je bil prvi na vrsti. Za sodna svetnika v Celju sta sedaj prva na vrsti Slovenca, a bo nam »prijazna« vlada našla kak drug izgovor.

Cesar pride v Gorico okoli 19. septembra, da s svojo navzočnostjo poslavi 400letnico združenja Goriške z Avstrijo, ki jo sedaj obhajajo. Za vsprejem se že delajo velike priprave.

Srbski kralj Aleksander se je koncem julija poročil z mnogo starejo vdovo izmed navadnega ljudstva, Drago Mašin. Njegov oče, razkralj Milan in prejšnja srbska vlada so morali pobrati kopita, ker niso bili zadovoljni s tem kraljevim korakom. Aleksander je naglo poskrbel za nove moze v uradih in armadi ter odstranil vse ovire svoji poroki. Ruski car mu je brzojavno čestital, pa tudi srbski narod mu prireja prisrčne ovacije.

Slovenski novičar.

Kranjsko.

Katoliški shod. — Ta teden se začne razpo-
šiljati vstopnice za II. slovenski katoliški shod v Ljubljani. Ker bo udeležba ogromna, nujno prosimo, da vsak, kdor se namerava udeležiti katoliškega shoda, takoj prijavi udeležbo svojemu g. župniku in ob enem pove, koliko dni: ali vse tri dni, ali le zadnji dan. Takoj z oglasilom naj se izroči tudi vstopnina: za vse tri dni 1 K, samo za zadnji dan 50 h, za sklepni banket 3 K, za tiskano poročilo 1 K, ali pa naj jo dopošlje naravnost blagajniku na naslov: **Alojzij Stare**, župnik v pokoju in hišni posestnik v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 5. Dopisi, ki so v zvezi z organizacijo shoda in razna pojasnila naj se naslavlajo na tajnika: **Dr. Egen Lampe**, semeniški prefekt v Ljubljani. Naznani naj se tudi, ali želijo udeleženci prenočišča.

Pripravljalni odbor

za II. slovenski katoliški shod
v Ljubljani.

Duhovniške izpremembe v ljubljanski škofiji.
Veleč. g. Valentin Eržen, knezoškofijski duhovni svetnik in podvodja v duhov. semenišču, vstopi v misijonsko kongregacijo sv. Vincencija Pavlanskega in č. g. Albin Ilovski, župnik v Javorjah pri Litiji, vstopi v cistercijski samostan v Zatičini. Č. g. Matija Kastelic, kapelan v Št. Vidu pri Zatičini, pride za podvodja v ljubljansko semenišče. Č. g. Anton Plešić, kapelan v Smledniku, pride v Št. Vid

pri Zatičini; na njegovo mesto pride č. g. Adalbert Hybašek, kapelan v Zagorju. V Zagorje pride č. g. novomašnik Karol Čerin. Č. g. Ignacij Nadrah, kapelan v Trziču, pride k sv. Jakobu v Ljubljani; na njegovo mesto pride č. g. Josip Kržišnik, kapelan v Črnem Vrhu nad Idrijo. Č. g. Frančišek Indof, kapelan v Prečini, pride za župnega upravitelja v Javorje pri Litiji, na njegovo mesto pa č. g. Josip Mensinger, kapelan na Mirni. Č. g. Alojzij Jarec, kapelan v Gorjah, je premeščen v Železnike, č. g. Anton Hribar, kapelan v Polhovem Gradcu v Spodnjo Idrijo. Č. g. Vincencij Čibašek kapelan v Spodnji Idriji, pride za upravitelja na Goro pri Idriji. Č. g. Lenart Zupan, kapelan v Planini pri Rakeku, pride v Polhov Gradec. — Nameščen so novomašniki: č. g. Valentin Zabret kot kapelan v Gorjah, č. g. Karol Gnidovec, kot kapelan v Gradu, č. g. Jakob Ogrizek kot kapelan v Planini. C. g. Frančišek Birk, korni vikarij in stolni kapelan v Ljubljani, vstopi v misijonsko kongregacijo sv. Vincencija Pavlanskega. Na njegovo mesto pride č. g. Janez Kalan, kapelan v Kamniku. V Kamnik pride č. g. Henrik Povše, kapelan v Žužemberku. Č. g. Peter Mohar, kapelan v Rovtah, pride v Črmošnjice. Nameščena sta č. g. Evgen Legat, novomašnik, kot kapelan v Žužemberku, in č. gospod Štefan Trškan kot kapelan v Št. Petru pri Novem Mestu.

Kanonična vizitacija in birma bode v ljubljanski škofiji v mesecu avgustu: 15. avgusta na Brdu, 16. v Zlatem Polju, 17. v Ihanu, 19. v Gotenici, 20. v Borovcu, 21. v Reki, 22. v Fari pri Kostelu, 23. v Osilnici, 24. v Banji Loki, 25. na Zdihovem, 26. v Mozlju, 27. v Spodnjem Logu, 28. v Starem Trgu pri Poljanah, 29. v Nemški Loki, 30. v Koprivniku, 31. v Kočevju. 1. septembra v Starem Logu, 2. v Polomu, 3. pri Stari Cerkvi, 16. v Cerknici, 17. v Begunjah, 18. pri Sv. Vidu, 19. v Grahovem, 20. v Starem Trgu pri Ložu, 22. na Babinem Polju, 23. na Blokah, 24. pri Sv. Trojici, 26. na Studenem in 27. septembra na Uncu.

Umrli je 23. julija dopoldne v Ljubljani v Leonišču č. g. Rok Merčun, katehet na ljubljanskih ljudskih šolah. Rojen je bil v Dobu l. 1855., v mašnika posvečen l. 1878. Služboval je v raznih krajih, zadnja leta v Ljubljani pri sv. Jakobu, pri uršulinkah, kot podvodja v semenišču in sedaj kot katehet. Bil je izredno ljubeznivega značaja in obče priljubljen. Pogreb je bil v sredo, 25. julija iz sv. Petra cerkve nad vse veličasten. Udeležilo se ga je nad 60 gg. duhovnikov, učiteljstvo s šolsko mladino, »slov. kršč. soc. zveza« in »katol. družba za Kranjsko« z zastavama in nebroj občinstva. Pokopal ga je velečastiti g. kanonik Sušnik ob obilni asistenci. N. p. v m.!

Naši shodi. V mesecu juliju se je vršilo po deželi več zanimivih in izredno številno obiskanih shodov. V nedeljo dne 15. julija so govorili na na shodu v Žužemberku gg. poslanci Povše, dr. Žitnik in Vencajz, na Vrhniki dne 22. julija gg. dr. Šusteršič in dr. Krek, konečno je bil dne 29. julija shod v Cirknici, kjer sta poročala g. poslanca dr. Žitnik, g. Zelen in g. dr. Evgen Lampe, o katol. shodu.

Od Device Marije v Polju se nam piše: Sv. oče Leon XIII. so z apostolskim pismom z dne 19. junija 1900 podelili vsem vernikom, ki obiščejo župnijsko cerkev pri D. M. Polji na belo nedeljo, na praznik Vnebovzeta Marijinega ali v njegovi osmini, popolne odpustke pod navadnimi pogoji, kateri se morejo darovati tudi za duše v vicah. — S tem je starodavna, nekdanj toliko sloveča božja pot k čudodelni M. D. v Polji ponovljena, katera se je bila radi neprilik časa, zlasti preteklega stoletja, skoraj popolno opustila. Le na belo nedeljo in med Šmarnim je še dokaj vernikov tje pohajalo.

Dranajst gluhonemih deklie je v nedeljo 22. m. m. v Šmihelu pri Novem inestu prvič pristopilo k sv. obhajilu. Do solz so bili poslušavci ganjeni, ko je veleč. g. župnik v svojem govoru naglašal, kako skrbno in pobožno so se te deklie pripravljale za najlepši dan. Vse je utihnilo v cerkvi, ko so deklie glasno molile in odgovarjale na vprašanja pri krstni obljudi. Bog plačaj vsem za obilni trud!

Iz Dobropolj. V nedeljo dne 5. avgusta po krščanskem nauku imamo ljudski shod v Dobropoljah, kot pripravljalni shod za drugi slovenski katoliški shod v Ljubljani. Upamo, da se častno izvrši za nas in da se razjasnijo megleni politički nazori in da se še bolj utrdi naša gospodarska organizacija. Zato uljudno vabimo vse prijatelje in neprijatelje našega okraja in sosednih občin na shod v obilno udeležbo.

Dekliško meščansko šolo je dovolilo naučno ministerstvo v uršulinskem samostanu v Skofji Loki. Izborno uredjenemu učnemu zavodu je le čestitati na tej pridobitvi, katere se bodo brez dvoma številno posluževale hčere loških meščanov.

Nagla smrt. V Ihanu je 22. julija nenadoma umrl Fran Cvetko. Zjutraj istega dne je šel k sveti maši, nazaj grede jo je pa zavil v neko gostilno, kjer si je malo preveč privoščil žganja. Potem se je napotil proti domu, a obležal sredi polja, kjer so ga zvečer našli mrtvega. — Nagla smrt je zadela na Gojzdu Franceta Spruk, po domače Samca, ko je šel dne 20. julija zjutraj k sveti maši. Žena je šla že naprej. Od maše grede ga najdejo ljudje in žena na njegovi zemlji pod nekim orehom mrtvega ležati. — Bog mu bodi milostljiv!

V bleškem jezeru utonil. Poroča se nam: Utonil je 28. m. m. ob 3 uri popoldan blizu Muhrovega kopališča na Bledu Adolf Haas, natakár v zdravniškem domu (Curhaus) na Bledu. Haas je bil doma v Budjericah na Češkem; zadel ga najbrž kap na srce. V kopališču je bilo polno ljudij, a nihče ga ni mogel rešiti, tako naglo je izginil pod vodo.

Utonil je nedeljo, 23. julija v bohinjskem jezeru 20letni Jan. Cerkovnik. Z dvema tovarišema se je kopal mej kršč. naukom, v vodi ga je pa prijel krč in se utopil. Tovariša ga nista mogla pravočasno rešiti. — V Krki na Dolenjskem se je utopil hlapec Franc Bakšič, zadnji čas v službi v Kostanjevici, ko je napajal konje. Bil je krepak in pošten mladenič v najlepših letih. — Na Igu v grajskem bajerju je utonil grajski lovec Peter Kocjan.

Obesil se je v nedeljo 23. m. m. v Poljanah nad Škofjo Loko 43letni Jan. Dmšar z navadno trto, ki jo je moral še sam vleči. Bržkone se mu je zmešalo.

Ogenj. V petek, 20. julija, je v Mali vasi, občina Podgora v veliko laškem okraju požar uničil štirim gospodarjem vsa gospodarska poslopja, štirim pa polovico, dalje vso obleko in veliko žita. Škodo cenijo na 28000 kron. Zažgali so bržkone otroci. Gasilci iz Dobropolj, Rbnice in Velikih Lašč so zaščitili še večjo nesrečo. — V Krašnji je v nedeljo 23. julija gorelo pri Lukčevih, kjer je zgorelo ostrešje. Rešili so pa vse sosedne hiše, akoravno so večinoma s slamo krite in večinoma prav blizu. — Dne 22. m. m. je začelo goreti seno na skednju Neže Kline iz Klenika pri Vačah. Zgorela je hiša z gospodarskim poslopjem in vso opravo. Škode je do 6000 kron. Zažgali so otroci.

Strela. Dne 17. julija t. l. po noči je strela udarila na kamniških planinah v zavorško kočo in ubila enega vola in eno kravo. Izmed treh pastirjev, ki so bili v koči, je le enega nekoliko omamila, ki pa se je kmalu zavedel.

Dva sprevodnika padla z vlaka. Dne 25. julija je padel s poštne vlaka med postajama Gor. Ležeče in Divača neki sprevodnik. Sprevodnik Schönegger je hotel dati znamenje, naj vlak ustavi, a je pri tem sam zgubil ravnotežje in padel raz vlaka. Prvi sprevodnik ni poškodovan, Schönegger pa je poškodovan na glavi, kolenu in nogah.

Štajersko.

Petindvajsetletnico mašništva je praznoval dne 25. m. m. milostljivi gospod knezoškof lavantinski dr. Mihael Napotnik. Bog ohrani presvetlega vladiko lavantinski škofiji še mnogo let!

Duhovniške vesti iz lavantinske škofije. Župnijo Sv. Križa na Murskem polju je dobil beneficij

ptujski, č. g. Josip Weixl. Provizorjema sta imenovana v Št. Lovrencu v Slovenskih goricah častiti gospod Anton Raušl, kaplan istotam, v Podčetrtku častiti gospod Jožef Trafenik, kaplan na Slatini. Prestavljeni so čč. gg.: Ivan Ivanc iz Vuzenice v Slivnico pri Celju, Fr. Gartner iz Loke v Hoče, Anton Postružnik iz Hoč na Slatino, Jožef Žekar iz Sv. Martina na Pohorju v Stari trg. Na novo so nastavljeni čč. gg. semeniški duhovniki: Gašparič Jakob v Št. Martin na Pohorju, Vinko Lovrenčič v Loko pri Zidanem mostu, Ferdo Pšunder v Vojnik, Ivan Vogrin v Vuzenico.

Shod pri Št. Juriju v Slovenskih goricah, na katerem je poročal poslanec dr. L. Gregorec, je izrazil ogorčenje nad imenovanjem dr. Rieglerja višjim državnim pravdnikom v Gradcu, ker je dr. Riegler slovenščine popolnoma nezmožen in ker je pravosodni minister slovenskim poslancem obljubil upoštevati upravičene zahteve Slovencev. Shod je poslancu Gregorecu izrazil zaupanje.

Matura na celjski gimnaziji se je 25. m. m. končala. Izpit je napravilo vseh 21 abiturijentov. Trije abiturijenti so maturo napravili z odliko.

Nemška slavnost v Ptuj. Nemci v Ptuj delajo z vsemi silami, da bi slavnosti otvoritve novega gimnazijskega poslopja, ki bo 18. septembra, utisnili nemški značaj. Dela se na to, da bi tedaj, ko bodo navzoči cesarski namestnik, deželni glavar ter drugi dostojanstveniki, izročil se tudi nemški „Studentenheim“ svojemu namenu.

Štajerski socijalni demokratje so imeli te dni v Gradcu deželno konferenco. Udeležba je bila znatno manjša, nego preteklo leto. Na shodu je bilo 67 delegatov. Shodov je štajerska socijalna demokracija priredila tekom leta 1663! Dohodkov je baje stranka imela na Štajerskem 21.090 K 49 f. izdatkov 18.384 K 9 h. „Arbeiterwille“ se 7500 izvodih in bo 2. novim letom izh. 1. dnevnika. V odboru sedi tudi Novak iz G. waina, ki je hotel vevsko delavstvo vjeti v soc. demokratske mreže.

Primorsko.

Umrl je 24. julija v Dolini pri Trstu župnik in dekan v pokoju, častni kanonik in vitez Franc Jožefovega reda, veleč. g. Jurij Jan, rojen l. 1821. v Mekinah na Kranjskem. Pogreb je bil 26. m. m. dopoldne v Dolini. Pokojni je bil odličen sotrudnik pri narodnem preporodu Istre, ter je navdušeno sodeloval pri prvem slov. katol. shodu. N. p. v m.!

Višje redove so prejeli v Gorici koncem minulega meseca sledeči gg. bogoslovci IV. leta: Iz tržaško koperske škofije: Gortan Josip, Theuerschuh

Ivan in Tonkovič Ladislav; iz poreško-puljske škotije: Bratkovič Ivan in Polonijo Matej; iz goriške nadškotije: Franke Ivan, Batič Valentin, Dominis Egidij, Milanič Josip, Medveš Otilij, Pirc Valentin, Sorli Peter ter Ambrož Majcen iz kapucinskega reda.

Shod v Bovecu se je v nedeljo, 15. julija, kot se nam poroča, zelo lepo izvršil. Delavsko izobraževalno društvo je imelo lep dan in upati je, da ne ostane brez vidnih uspehov. Drž. posl. g. dr. Krek je govoril o pomenu katoliških načel za javno življenje. Iz sosednih krajev so se z obilno udeležbo odlikovali vzlasti Ložanje, na čelu s svojim vrlim županom. Duhovnikov je prihitelo, več tudi iz daljnih krajev, dvanajst.

Ne ulivajte petroleja v ogenj! V Gorici se je prigodila strašna nesreča. Dvajsetletna Ana Prinčič iz Kobarida je bila v službi pri g. Josipini Paviji. Da bi hitreje zanetila ogenj, je polila drva s petrolejem. Nastal je velik plamen, katerega je hotela udušiti z vodo. Pri tem so goreče kaplje odletele na njeno obleko. V hipu je bilo dekletke vse v ognju. Ljudje so prihiteli na pomoč, pogasili plamen, a revica je bila tako opečena, da je skoro na to izdihnila svojo dušo.

Nesreče. Nesreča v Vipolžah na Goriškem je zahtevala svojo žrtev. Sin Školarisev, katerega je razmesaril smodnik v kleti, je umrl. — Z balkona padel je v Gorici 13letni Jos. Budin. Prizadel si je na glavi nekaj ran. — Ponesrečil se je pri streljanju proti toči pri Kojškem 35letni Kristijančič. Mož se ni ob pravem času odtegnil, zato ga je zadelo v obraz in mu tudi ranilo desno roko. — Strela je je udarila v Dornikovo hišo v Št. Ferjanu. Zadel je v kuhinji 12letnega gospodarjevega sinčka, ki bode težko okreval. — Požar je na Vidmaršči v Rihenbergu posestniku Iv. Bandelju zadušil 5 goved n uničil hlev s senom.

Drobtinice.

Italijanski kralj Umberto umorjen. V nedeljo 29. t. m. zvečer jeanarhist Gaetano Bressi v Monzi na Milanskem štirikrat ustrelil na italijanskega kralja Umberto, ter ga ranil v srce. To se je zgodilo zvečer ob 3/4 11 uro in ob 1/2 12 uri je kralj v svoji poletni palači izdihnil dušo. Napadovalca so takoj prijeli in je dejanje obstal. Naslednikom Umbertovim je že oklican njegov sin Viktor Emanuel, kot Emanuel II, ki je poročen s črnogorsko princezino Heleno.

Prva odveza. Iz Maria Plain se poroča z dné 20. m. m.: Danes je priromal k tukajšnji božji poti novomašnik pater Izidor Jehtenhamer s svojim četom, čevljarjem. Dolgo časa sta se mudila v cerkvi. Ko

sta odhajala, se je oče na cerkvenem pragu zgrudil. Zadel ga je mrtvoud. Prestrašeni sin mogel je samo podeliti mu odvezo in oče je umrl v njegovih rokah. Novomašniku bode pač neizbrisno ostalo, komu je prvokrat podelil odvezo.

Dva škofa — mučenca v Kini. Telegraf je dosedaj naznanil, da sta bila v Kini v zadnjih nemirih umorjena dva škofa. Prvi je msr. Guillon, naslovni škof emavški in apostolski vikar Mandžurije. Umorili so ga rovarji v Mukdenu ter z njim še štiri misijonarje in dve usmiljeni sestre. Rodom Francoz iz nadškotije Chambery je deloval v Kini od l. 1878. Star je bil 46 let. — Drugi je msr. Anion Fantosatti, rodom na Italijanskem l. 1842. apostolski vikar v Hunanu. — Čast njunemu spominu!

Amerikanska. Zadnji solnčni mrak je bil baje neizmerne koristi za Amerikance. Že pri prejšnjih mrakovih so opazovali, da postajajo kokoši jako nemirne, ko se potemni nebo. Kokoši so splezale na svoje spalnice, ker so menda mislile, da se je približala noč. Nô, ko je solnčni mrk pri kraju in je solnce zopet zažarelo na nebu, so se vzbudile tudi kokoši, misleče, da je napočilo jutro, — in zvalile so jajca. To je bilo dovolj. Neki žurnalist pripoveduje, da so ta veseli pojav kmetje v Georgiji prav praktično porabili. Vsak dan napravljajo kokščim umetno noč; spodé jih v kurnike, jih dobro zapró, da ne prihaja svetloba vanje, in ko se neumna kokč prebudi, izvali razven jutranjega še popoludanski jajec. Zelo priprosto, ko bi bilo res.

Izredno prikazen je imela baje v nedeljo 1. m. m., kakor poročajo iz Prage, pastarica Pavlina Mareš na severnem Českem. Na paši je 13letna deklica zaspala in v sanjah se ji je baje prikazala Mati Božja, ki je zahtevala, naj se ji na mestu zgradi kapela. Jednako prikazen je imelo dekletce še pozneje. Ljudstvo prihaja sedaj v trumah na ta kraj. Preiskava bo pokazala, kaj je na tem.

Samomor s topom. V četrtek 19. m. m. je v topniški vojašnici v Lvovu korporal Bileta na grozen način končal si življenje. Nabasal je na dvorišču top in ga s pomočjo vrvi sprožil proti sebi. Zjutraj so dobili strašno razmesarjeno njegovo truplo v pesku.

Biciklje iz papirja namerava napraviti neka amerikanska tvrdka. Taki biciklji bodo seve sila lahki, in kakor zagotavlja zastopnik tvrdke J. Fischer na Dunaju, bodo biciklisti na takih bicikljih tudi varnejši, kadar bodo trčili skupaj.

Roparji na pusti. Z Ogrskega se poroča, da je na pusti Čakoš šest roparjev po noči napadlo hišo najemnika Kleina. Roparji so ustrelili skozi okno najemnikovo hči. Klein je ustrelil z revolverjem ednega roparja, drugi so pobegli, še le sedaj je

opazil Klein, da mu hiša gori, katero so roparji na več krajih iz jeze užgali. Hiša je pogorela do tal.

Molitvenik za slabe oči. Dobro znani in priljubljeni molitvenik »Dušni vodnik v srečno večnost« obsegajoč 614 strani, izšel je z novimi, nenavadno velikimi črkami, v drugem natisu. Dobiti je v prodajalnici »Kat. tiskovnega društva« (H. Ničman) v Ljubljani v usnje vezan z marmorno ali rudečo obrezo za 2 kroni, v usnji z zlato obrezo pa 2 K 60 h.

Drago spalnico ima Amerikanec S. Marhand, katero si je naročil v Parizu za malenkost 4.882.200 frankov. Samo za posteljo, na kateri se je delalo 2½ leta, ki je iz ebenovine, zlata in slonove kosti, mora plačati poldrugi milijon, stoli stanejo 2½ mil. mizica 200.000 frankov.

Mnogo gadov je letos na južnem Češkem. Več otrok in eden odrasel človek je umrl valed gadovega pika. Po hostah osobito solnčnih kamenitih krajih ni varno bos hoditi.

Koliko se Avstriji pokadi? V minulem letu se je prodalo v naši državi skupno za 102.638.418 glđ. tobaka, smodk in smodčic, za 3.125.488 glđ. več nego v letu 1898. »Kratki« se je pokadilo 515.514.138 komadov, kub 217.967.223, portorik 177.281.258, viržink pa 166.372.250 komadov. Skupno se je prodalo 1.257.952.264 smodk, smodčic pa 2.596.844.288 komadov in sicer dram 1.336.739.820 ali 72.2 milijona več nego v l. 1898., šport 757.439.707 in sultanc 198.569.123 komadov.

Zanimive številke. Od prebivalcev sveta je samo 500 milijonov popolno oblečenih, 250 milijonov hodi popolno golih. Kar se tiče stanovanja: 500 milijonov ljudi stanuje v hišah, 700 milijonov v jamah in 250 milijonov spi pod milim nebom.

Potres v Mostaru se je več dni zaporedoma ponavljal, bil je lahak in ga je spremljal podzemski šum.

Železnica na Montblank. Več znamenitih strokovnjakov je sestavilo načrt in dognalo razne podrobnosti, ki prihajajo v poštev pri tej velikanski planinski železnici. Izhodišče bode pri francoski občini Ouches, kateri pripada Montblank, najvišji vrh evropski. Tekla bode železnica početkom skozi velikanski predor navkreber kot vzpenjača. Gonilna moč bode elektrika, za katero se bode »porabljala ob montblanškem vznožju brzo tekoča reka Arve. Železnica bode 11 km dolga in bo imela dvanajst postaj, od katerih bode moči delati razne ture. Omogočila bode čudovit razgled po zahodnih Alpah. Zadnja postaja bode na »Petits Rochers Rouges« (4800 m) in bode imela posebne priprave, ki bodo potnike varovale neprijetnih vplivov nizkega zračnega tlaka in hudega mraza. Železnica bode stala 21 milijonov frankov.

Za smeh in kratek čas.

(Tudi sočutje.) »Kaj, ti prideš iz zastavnice, prijatelj? Zakaj ne prideš k meni, kadar si v denarnih zadregah? Ko boš namenjen zopet v zastavnico, zateci se kar k meni, da tudi zame zastaviš kako malenkost.«

(V šoli) Katehet: »Francek! Kaj pomeni to, da sv. Janez Nepomuk drži prst na ustih?« — Francek: »To pomeni, da bo vtaknil prst v nos.«

(Voščilo) »Preljubi dedek, želim ti k rojstnemu dnevu vse dobro in voščim, da bi ljubi Bog še prav veliko let zdrav ostal.«

(Dobro namignil.) Žena: »Kam neki naj denem pismo, da ga jutri ne pozabim?« — Mož: »Vtakni ga za ogledalo, tam ga najdeš prav gotovo!«

(Pred sodiščem.) Sodnik zatožencu: »Ali se res nič ne sramujete, da imate vedno opraviti s sodniki?« — Zatoženec: »Česa naj se pač sramujem? Sodniki so vendar pošteni, ugledni moške!«

Uganke.

I.

Prvo zver je krvoločna,
Drugo sestra mi draga.
V hipu prvo zver premaga
Iz besed teh stvar priročna.

II.

K O N J
T E L E
V I D R A
V O L
L I S I C A
O V E N
P E S
D O M A Č I Z A J E C
J A G N J E
K O Z A

Ako prav razvrstite imena teh živalij, vam povedo, kaj vse delajo.

III.

(Sestavi! Fr. V.)

1	2	3	4	5	6	7	8	
2	3	4	8	5				del dneva
3	6	5	8					zločin
4	3	8						divja žival
5	8	7	1					ptič
6	7	4	7	8				dolgotna mera
7	5	1						rimski vladar vetrov
8	3	6						opojna pijača.

Ako postavite namesto števil primerne črke, dobite od leve proti desni in od zgoraj navzdol isto ime, ki vam znači znamenit kraj na Štajerskem.

Rešitev ugank v zadnji številki:

I.

Popravljen šolski naloga.

II.

Kresnica — Resnica.

Domača trgovina

Češnik & Milavec

Špitalske-Lingarjeve ulice (Kresija)

priporočata pri nakupu pomladanske in letne obleke za ženske in moške
svojo veliko zalogo po najnižji ceni.

➡ Tisti odjemalci, ki skozi celo leto pri naju kupujejo, dobé ➡

42 10—5

===== lepo novoletno darilo. =====

===== Uzorci po pošti na razpolaganje. =====

Poštene

zanesljive cene

Zobozdravniški in zobotehnični atelje.

Zobozdravnik

med. dr. Rado Frlan

specijalist za porcelanaste in zlate plombe, zlate krone
in spone, zlata zobovja itd. naznanja slavnemu občinstvu,
da je od 15. julija naprej pri njem

✚ zobni tehnik OTO SEYDL ✚

bivši asistent v ateljeju zobozdravnika Schweigerja
v hotelu pri Maliču. 107

Proda se prostovoljno

m l i n

s štirimi kamni in stope.

Zraven je dvoje stanovanj, hlev in majhen vrt. Cena
je 1500 gld. Več pové lastnica

Marija Pobovšek,

Podkorenem št. 77.

P. Kranjska gora. — Gorenjsko.

104 Učenec 2—1

se išče. Sin poštenih starišev,
kateri ima veselje do čevljarske
obrti, se po dogovoru takoj
sprejme pri Ivanu Zakrajšku
v Velikih Laščah št. 67.

Isčem 103 3—1

dva učenca

za mizarski obrt.

Anton Marguč, mizar
v Škofji Loki.

Zmešane in strižene
lase 101 5—1

kupuje po najvišjih cenah od
dveh kilogramov naprej Filip
Weil, velika trgovina z lasmi v
Spodnjem Kralovu na Češkem.

P. n. čitatelje te anonce
opomnim, naj opozoré na mojo
adreso zbiralce zmešanih las.

Naprodaj je

posestvo:

pet njiv, vinograd, travnik in
vrt s sadnim drevjem in go-
spodarsko poslopje v Lačen-
bergu pod Kalom, pošta Šent
Janž, Dolenjsko. Cena: tisoč
sto osemdeset goldinarjev. —
98 1—1 Poséstnica je
Alojzija Pleskovič.

Za čevljarsko obrt
sprejem pridnega, zdravega
dečka kot 105

učenca.

Natančneje po dogovoru.

Ivan Gačnik,

Radeckega cesta v Ljubljani.

Na prodaj je 99 3—1

posestvo:

novo zidana hiša z gospodar-
skim poslopjem, 15 oralov ro-
dovitnih njiv in travnikov, pa
gozda. Drži se vse skupaj in je
oddaljeno četrť ure od mesta
Slovenske Bistrice. — Več se
poizvé pri posestniku samem.

Anton Lacian,

občina Cigonca, pošta Sloven-
ska Bistrica, spodnje Štajersko.

V zalogi trdke

A. Turk v Ljubljani,

Dunajska cesta, sta ravnokar
izšli knjižici:

Slovenski šaljivec,

zbirka najboljših kratkočasnic
v prosti in vezani besedi. Cena
60 h, po pošti 70 h.

Mrtvi gostaç,

povest. Cena 40 h, po pošti 50 h.

Kwizdov restit.-fluid

C. k. priv. umivalna voda za konje

Cena steklenici 2 K 80 h.

je tekočina, že 40 let v rabi po dvornih, vojaških in civilnih
konjskih hlevih, s katero se krepčajo konji po velikem trudu,
ali če si zvinijo nogo, če jim odrevené kite itd. Ta tekočina
dela konja sposobnega za izredne uspehe pri dirkah. —
Pristen je fluid le z gori označeno varstveno znamko in je
dobiti po vseh lekarnah in prodajalnicah dišav v Avstro-Ogerski.

Glavna zaloga

Franc Jan. Kwizda,

c. in k. avst.-og. in kr. rumun. in knežji bulg. dvorni založnik,
lekarnar v Korneuburgu pri Dunaju. 75 (8—2) I.

Ljudska posojilnica

registrovana zadruga z neomejeno zavezo v Ljubljani.

Denarni promet za leto 1899.

Sprejemki					Izdatki				
	gld.	kr.	K	h		gld.	kr.	K	h
Račun opravičnih deležev: Vplačila	458	—	916	—	Račun opravičnih deležev: Vrnjeni deleži	12	—	24	—
» hranilnih vlog: Vloge	1,779.187	87	3,558.375	74	» hranilnih vlog: Vzdignene hranilne vloge	1,076.959	60	2,153.919	20
» posojil: Vrnena posojila	175.052	98½	350.105	97	» posojil: Izplačana posojila	534.374	67	1,068.749	34
» tekočih posojil: Vrnena posojila	213.033	15	426.066	30	» tekočih posojil: Izplačana posojila v tekočem računu	391.807	11	783.614	22
» tekoči: Vloge in vzdigneni naložen denar	2,129.011	27½	4,258.022	55	» tekoči: Vzdignene vloge in naložen denar pri raznih zavodih	2,088.936	38½	4,177.872	77
» efektov: Prodani efekti	25.000	—	50.000	—	» efektov: Nakupljeni efekti	175.897	—	351.794	—
» menic: Plačila	42.952	23	85.904	46	» menic: Eskomptovane menice	73.250	41	146.500	82
» nepremičnin: Sprejemki	7.542	23	15.084	46	» nepremičnin: Nakupnina in investicijski stroški	97.259	57	194.519	14
» pro diversi: Razni sprejemki	1.102	62	2.205	24	» pro diversi: Razna izplačila	1.830	24	3.660	48
» pristopnine: Vplačila	114	50	229	—	» pristopnine: Vrnena pristopnina	—	50	1	—
» inventarja: Prodali za	2	50	5	—	» inventarja: Nakup inventarja	2.747	16	5.494	32
» posojilnih obresti: Plačila	42.933	41	85.866	82	» obresti hranilnih vlog: Izplačane obresti	10.417	74½	20.835	49
» obresti tekočih posojil: Plačila	33.534	30	67.068	60	» posojilnih obresti: Vrnene obresti	190	41	380	82
» tekočih obresti: Prejete obresti od naloženega denarja	17.245	69½	34.491	39	» obresti tekočih posojil: Vrnene obresti	1.224	93	2.449	86
» efektov: Prejete obresti	5.777	37	11.554	74	» tekočih obresti: Izplačane obresti	57	36	114	72
» zamudnih obresti: Prejete zamudne obresti	394	29	788	58	» efektov: Povrnene obresti	2.315	63	4.631	26
» meničnih obresti: Prejete obresti	1.229	18	2.458	36	» meničnih obresti: Povrnene obresti	17	36	34	72
» upravnega prispevka: Prejemki	2.373	39	4.746	78	» davkov in pristojbin: Plačani davki in pristojbine	863	35	1.726	70
Gotovina v blagajni začetkom leta 1899	3.893	07	7.786	14	» dividend: Izplačane dividende	125	—	250	—
					» razpoložnega zaklada: Dano darilo	50	—	100	—
					» upravnih stroškov: Izdatki	8.946	82½	17.893	65
					Gotovina v blagajni koncem leta 1899	13.554	81	27.109	62
	4.480.838	06½	8.961.676	13		4.480.838	06½	8.961.676	13

Sprejemki gld. 4.476.944-99½ K 8.953.889-99

Izdatki » 4.467.283-25½ » 8.934.566-51

gld. 8.944.298-25 K 17.888.456-50

Vložitih knjižto je bilo koncem leta 1899. 2967 v skupni vrednosti 4.612.543 80 Kron.

Račun zgube in dobička.

615 — (11)

St. 15

D e b e t					K r e d i t				
	gld.	kr.	K	h		gld.	kr.	K	h
Račun posojilnih obresti	408	10	816	20	Račun posojilnih obresti	47.462	81	94.925	62
" obresti tekočih posojil	2.562	02	5.124	04	" obresti tekočih posojil	33.986	79	67.973	58
" tekočih obresti:					" tekočih obresti (od naloženega denarja)	18.247	58 ¹ / ₂	36.495	17
izplačanih gld. 57-36 K 114-72					" meničnih obresti	901	86	1.803	72
kapitaliz. 192-86 " 385-72	250	22	500	44	" efektnih obresti	6.107	05	12.214	10
" obresti hranilnih vlog:					" zamudnih obresti	394	29	788	58
izplačanih gld. 10.417-74 ¹ / ₂ K 20.835-49					" upravnega prispevka	2.373	39	4.746	78
kapitaliz. 78.199-58 " 156.399-16	88.617	32 ¹ / ₂	177.234	65	" pristopnine	114	—	228	—
" efektov (kurzna razlika)	2.907	70	5.815	40	" nepremičnin	157	82	315	64
" inventarja, odpis	171	53	343	06					
" davkov in pristojbin	863	35	1.726	70					
" upravnih stroškov	8.946	82 ¹ / ₂	17.893	65					
" bilance: Čisti dobiček	5.018	52 ¹ / ₂	10.037	65					
	109.745	59 ¹ / ₂	219.491	19		109.745	59 ¹ / ₂	219.491	19

Račun bilance dne 31. decembra 1899.

D e b e t					K r e d i t				
	gld.	kr.	K	h		gld.	kr.	K	h
Račun posojila	1.016.796	99 ¹ / ₂	2.033.593	99	Račun glavnih deležev	2.000	—	4.000	—
" tekočih posojil	715.739	34	1.431.478	68	" opravičnih deležev	1.820	—	3.640	—
" tekoči naloženega denarja	293.388	—	586.776	—	" hranilnih vlog:				
" menj c	30.298	18	60.596	32	Stanje gld. 2.243.072-32 K 4.486.144 64				
" efektov	176.913	40	353.826	80	Kapital.				
" nepremičnine	93.291	45	186.582	90	obresti " 78.199-58 " 156.399-16	2.321.271	90	4.642.543	80
" pro diverzi	727	62	1.455	24	" tekoči	6.955	13	13.910	26
" inventarja	3.254	—	6.508	—	" posojilnih obresti	5.974	40	11.948	80
" posojilnih obresti	7.290	54	14.581	08	" obresti tekočih posojil	983	64	1.967	28
" obresti tekočih posojil	390	16	780	32	" meničnih obresti	309	96	619	92
" efektnih obresti	3.243	61	6.487	22	" dividend	30	—	60	—
" blagajne	13.554	81	27.109	62	" rezerv. zakada gld. 1249-15 K 2498-30				
					" razpolož. zaklada " 4651-71 ¹ / ₂ " 9303.43				
					" poseb. rezerve				
					za zgube " 4623-68 ¹ / ₂ " 9247-37	10.524	55	21.049	10
					" zgube in dobička	5.018	52 ¹ / ₂	10.037	05
	2.354.888	10 ¹ / ₂	4.709.776	21		2.354.888	10 ¹ / ₂	4.709.776	21

V LJUBLJANI, dne 20. junija 1900.

Za načelstvo:

Dr. Ivan Šusteršič l. r. načelnik.

Karol Kauschegg l. r. Josip Šiška l. r. Anton Belec l. r. Dr. Andrej Karlin l. r. Gregor Šlibar l. r. Josip Jarc l. r. Matija Kolar l. r. Dr. Viljem Schweitzer l. r. Dr. Aleš Ušeničnik l. r. Frančišek Birk l. r. Ivan Kregar l. r.

Za nadzorstvo:

Alfonz Levičnik l. r. Dr. Josip Debevec l. r. Rok Merčun l. r. Alojzij Stroj l. r. Ivan Dogan l. r.

Domojub 1900

Stran 251

HERBABNY-jev

podfosfornasto-kisli 503 20-13

apneno-železni sirup.

Ta 30 let z največjim uspehom rabljeni prsni sirup rastaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

107 (20-9)

Gena steklenici 1. gl'd 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje.

Prosimo, da se vedno vrecno zahteva Herbabny-jev apneno-železni sirup. Kot znak izvora se nahaja v steklu in na zamašku ime „Herbabny“ vtisnjeno z vzvišenimi črkami in nosi vsaka steklenica poleg stoječo uradno registrov. varstveno znamko, na katera znamenja naj se blagovoli paziti.

Osrednje skladišče

Duna, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII./1, Kaiserstrasse 73 in 75.

V zalogi skore v vseh lekarnah na Dunaju, v Ljubljani in drugod.

(17-8)

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje.

Najnižje cene.

Popravila.

Preobleke.

L. Mikusch

tovarna dežnikov, Ljubljana, Mestni trg 15.

Kmetiška posojilnica Ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

v Knezovi hiši, Marije Terezije cesta števil. 1

obrestuje hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike 10 (12-7) plačuje.

Uradne ure razun nedelj in praznikov vsak dan od 8-12. ure dopoldne.

Poštn. hran. urada števil. 828.406. — Telefon števil. 5.

Izdajatelj: dr. I. Janežič.

Odgovorni urednik: Ivan Rakevec.

Tiska »Katoliška Tiskarna«.

POZOR!

Andrej Pollak, J. Sajovitza nasl.,
trgovina s špecerijskim blagom pri „črnem psu“ v
Gradou, Annenstrasse 46

uljudno naznanja, da prodaja izvrstne snovi za domačo pijačo z jabolčnim, bruskovim in vinskim okusom (belo-rudeče in muškatalno-vinskim okusom.)

Snovi so: I. vrsta po 8 gl'd., II. po 7 gl'd in III. po 6 gl'd. Snovi z vinskim okusom vseh vrst so 1 gl'd dražje. Pošilja snovi od 50 litrov naprej. Prašek za izboljšanje vina stane 40 in 60 kr; ovoji se najceneje zaračunajo.

Potem ima v zalogi 80% oetni evet z aromatom, 1 kg. tega cveta zadostuje za 40-50 litrov dobrega jesiha ter stane le 75 kr. Nadalje prodaja sestave za rum in raznovrstna žganja. Za poskušnjo pošilja tudi v malih merah.

Pošilja le pod poštanim povzetjem in ako se denar naprej pošlje, povsod pridane potrebna navodila v slovenskem jeziku ter tudi slovensko dopisuje. Opomni še, da so snovi vsake strupene primeli proste, pijača ne postane škodljiva in je tem boljše, ako se delj časa hrani, kar se bode vsak naročnik sam prepričal.

S spoštovanjem se priporoča

598 2-2

Andrej Pollak.

Zahtevajte povsod!

KAVA

Metoda v Ljubljani.

družbe sv. Ciprija in Metoda v Ljubljani.

MALPOLAŽIPAR!

POMBU ZALOGA

PRI IV. JEBACINU V LJUBLJANI.

Cenjena gospodinja! Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorijskih, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravi bobovi kavi, to je cikorijska ali

15 11-7